

การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมเอื้อสังคมและพฤติกรรมต่อต้านสังคม ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นของประเทศไทย (SOCIALDEVIANCE1820)

บุรชัย อัครวิบูลย์*, จารุวรรณ สกุลคู**

*สาขาวิชาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

**สาขาสังคมศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่ออธิบายอุบัติการณ์และทดสอบปัจจัยเสี่ยงของประสบการณ์ทางลบในวัยเด็กต่อทัศนคติต่อต้านสังคม ปัญหาการปรับตัวทางจิตสังคม และพฤติกรรมเอื้อสังคม

วิธีการศึกษา เก็บกลุ่มตัวอย่างจำนวน 420 คน วิเคราะห์ผลการทดสอบด้วยแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM)

ผลการศึกษา พบว่าพฤติกรรมละเมิดบรรทัดฐานของสังคมได้รับอิทธิพลทางบวกจากการถูกทารุณกรรมทางร่างกายและการเห็นความรุนแรงในครอบครัว ในขณะที่บุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคมได้รับอิทธิพลทางบวกจากการเห็นความรุนแรงในครอบครัว รวมถึงการถูกทารุณกรรมทางร่างกายและการถูกทารุณกรรมทางเพศ ในส่วนของทัศนคติในการช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทนได้รับอิทธิพลทางบวกจากการเติบโตในครอบครัวที่มีสมาชิกติดสารเสพติด และการเติบโตในครอบครัวที่มีสมาชิกมีโรคทางจิตเวชหรือฆ่าตัวตาย และส่วนของอิทธิพลทางลบจากการถูกละเลยด้านอารมณ์และการเห็นความรุนแรงในครอบครัว และสุดท้ายในด้านปัญหาการปรับตัวทางจิตสังคม พบว่าการถูกทารุณกรรมทางอารมณ์ การถูกทารุณกรรมทางร่างกาย การเติบโตในครอบครัวที่มีสมาชิกติดสารเสพติด และการเติบโตในครอบครัวที่มีสมาชิกมีโรคทางจิตเวชหรือฆ่าตัวตายมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญ

สรุป ปัจจัยเสี่ยงของประสบการณ์ทางลบในวัยเด็กมีอิทธิพลทั้งทางบวกและทางลบอย่างมีนัยสำคัญต่อพฤติกรรมละเมิดบรรทัดฐานของสังคม บุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคมในเยาวชน ทัศนคติในการช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน และปัญหาการปรับตัวทางจิตสังคม

คำสำคัญ ประสบการณ์ทางลบในวัยเด็ก พฤติกรรมละเมิดบรรทัดฐานของสังคม ทารุณกรรมทางร่างกาย ทารุณกรรมทางอารมณ์ ทารุณกรรมทางเพศ การเห็นความรุนแรงในครอบครัว บุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคม การถูกละเลยด้านอารมณ์

The Study of Pro/Antisocial Behavior in Thai Young Adults (SOCIALDEVIANCE1820)

Burachai Asawathaweewoon*, Jaruwan Sakulku**

*Division of Psychology, Faculty of Liberal Arts, Thammasat University

**Social Science Division, Mahidol University International College

ABSTRACT

Objectives: To describe the incidence and analyze the influence of adverse childhood experiences, as risk factors, on antisocial attitudes, problems in psychosocial adjustment, and prosocial attitudes.

Methods: We collected data from 420 participants. Data analysis was conducted by Structural Equation Modeling (SEM).

Results: The results showed that deviant behavior was positively influenced by physical abuse and domestic violence exposure. Youth psychopathic traits were positively influenced by domestic violence exposure, physical abuse, and sexual abuse. Altruistic behavior was positively influenced by growing up with a family member who had substance abuse issues, mental illness, or a family in which one member had committed suicide. Moreover, altruistic behavior was negatively influenced by emotional neglect and exposure to domestic violence. Finally, psychosocial adjustment was positively influenced by physical and emotional abuse, as well as by growing up with a family member who had substance abuse issues, mental illness, or a family in which one member had committed suicide.

Conclusion: Adverse childhood experiences were risk factors that had both significant positive and negative influences on deviant behavior, antisocial personality, prosocial attitudes, and psychosocial adjustment.

Keywords: adverse childhood experiences, deviant behavior, physical abuse, emotional abuse, sexual abuse, domestic violence exposure, youth psychopathic traits, emotional neglect, prosocial attitudes

Corresponding author: Burachai Asawathaweewoon

E-mail: burachai@gmail.com

Received 16 December 2022 Revised 31 July 2023 Accepted 29 August 2023

บทนำ

จากหลักฐานงานวิจัยที่เก็บข้อมูลในหลายประเทศ พบว่าเยาวชนที่มีพฤติกรรมต่อต้านสังคมเคยมีประวัติถูกทารุณกรรมทอดทิ้ง หรือปัญหาครอบครัวที่รุนแรงในช่วงวัยเด็ก¹⁻² และประสบการณ์ทางลบเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้พฤติกรรมต่อต้านสังคมยังคงอยู่ในกลุ่มเยาวชนผู้กระทำความผิด^{1,3} จากมุมมองของแนวคิดทางประสาทชีววิทยา การที่บุคคลเผชิญกับสถานการณ์ตึงเครียดต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน จะส่งผลให้กลไกการตอบสนองทางชีววิทยาของร่างกายที่มีต่อความเครียดสูญเสียความสมดุล (เช่น การหลั่งสารคอร์ติซอล หรือเซโรโทนินในระดับที่ผิดปกติ) ซึ่งส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของสมอง โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแปลผลสิ่งเร้าภายนอก และการควบคุมอารมณ์ทางลบ⁴ ภาวะซึมเศร้า วิตกกังวล ปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมตนเองเป็นผลกระทบที่มีการรายงานในงานวิจัยหลายชิ้น⁵ ซึ่งจะนำไปสู่การเกิดปัญหาทางสุขภาพจิต และปัญหาพฤติกรรมที่รุนแรง รวมถึงพฤติกรรมต่อต้านสังคม⁶

นอกจากนี้ยังพบว่ารูปแบบของความผูกพันในวัยเด็ก (attachment) มีความสัมพันธ์ต่อบุคลิกภาพหรือพฤติกรรมบุคคลในอนาคต โดยบุคคลที่มีรูปแบบบุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคม (psychopathic traits) ในระดับสูงที่มีพฤติกรรมรุนแรงก้าวร้าว มักมีรูปแบบของความผูกพันในวัยเด็ก (attachment) ที่เป็นปัญหา⁷ อีกทั้งลักษณะของรูปแบบความผูกพันแบบไม่มั่นคงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมต่อต้านสังคม ขาดการควบคุมตนเอง (antisocial and disinhibition) ในขณะที่รูปแบบความผูกพันแบบหลีกเลี่ยง (avoidant attachment style) เกี่ยวข้องกับการขาดความเห็นอกเห็นใจ ความอ่อนโยนทางอารมณ์⁸ และมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาบุคลิกภาพที่มีลักษณะเย็นชาขาดความใส่ใจขาดความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น⁹

ทักษะความสามารถที่กล่าวมาข้างต้นมีความจำเป็นต่อการปรับตัว และสำคัญต่อการเกิดพฤติกรรมเอื้อสังคม^{4,7} ดังนั้นผลกระทบของประสบการณ์ทางลบในวัยเด็กจึงส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทางจิตใจหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งในระยะยาวจะกระทบต่อมุมมอง ความคิด ความเชื่อ ที่มีต่อการรับรู้ตนเองและการรับรู้โลกของบุคคลนั้นๆ

จากการศึกษาประสบการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ในวัยเด็ก (adverse childhood experiences; ACEs) พบว่าการล่วงละเมิดการละเลย และประสบการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ในวัยเด็กอื่นๆ เป็น

ปัจจัยเสี่ยงอย่างมากต่อการพัฒนาร่างกาย สุขภาพจิต และปัญหาการใช้สารเสพติด ซึ่งส่งผลเชิงลบต่อสมองที่กำลังพัฒนาอันเป็นผลจากการตอบสนองต่อความเครียด โดยส่งผลให้โครงสร้างและการทำงานของสมองหลายส่วนเกิดความบกพร่อง¹⁰ และหากพิจารณาถึงพัฒนาการในช่วงวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่พฤติกรรม ความคิด และสมองมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เป็นช่วงเวลาหัวเลี้ยวหัวต่อที่จะเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ เป็นช่วงเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย ระดับฮอร์โมน ซึ่งวัยรุ่นสามารถที่จะตระหนักและสะท้อนอารมณ์ ความคิด ความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในตนเองได้มากกว่าตอนช่วงวัยเด็ก นอกจากนี้สมองส่วนคอร์เทกซ์กลีบหน้าผากส่วนหน้า (prefrontal cortex) และส่วนคอร์เทกซ์กลีบข้าง (parietal cortex) ก็มีการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างและการเชื่อมต่อทำให้ความสามารถด้านการเลือกสิ่งที่สนใจ (selective attention) การตัดสินใจและการควบคุมพฤติกรรมของตนเองเป็นไปได้มากขึ้นกว่าช่วงวัยเด็ก และสมองทั้งสองส่วนนี้ยังคงพัฒนาต่อเนื่องไปจนถึงในช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น¹¹ อีกทั้งการถูกทอดทิ้งยังส่งผลกระทบต่อกระบวนการเพิ่มขึ้นของเซลล์ประสาท และการกำจัดเซลล์ประสาทส่วนเกินของสมองหรือการมีประสบการณ์กระทบกระเทือนใจอย่างรุนแรง (trauma) ส่งผลกระทบต่อกระบวนการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับความกลัวของสมอง¹²

นอกจากนี้ จากผลการศึกษาของ the International Self-Reported Delinquency Study ในปี 2005 พบว่าวัยรุ่นที่มีอายุ 12 - 15 ปี รายงานว่าตนเองเคยกระทำความผิดที่ละเมิดกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งครั้ง อย่างไรก็ตามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของผู้กระทำผิดที่ได้มาจากระบบยุติธรรมเป็นเพียงแค่ข้อมูลระดับผิวเผินในการทำความเข้าใจพฤติกรรมของผู้กระทำผิด¹³ แม้ว่าวัยรุ่นจะเป็นวัยที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดพฤติกรรมที่ละเมิดกฎหมาย แต่จากการศึกษาวิจัยพบว่า วัยผู้ใหญ่ตอนต้นกลับเป็นวัยที่ปัญหาพฤติกรรมการละเมิดกฎหมายเกิดขึ้นมากที่สุด¹⁴

การเปลี่ยนแปลงจากวัยรุ่นเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้นเป็นช่วงเวลาที่เกิดการเปลี่ยนแปลงบทบาททางสังคม จากงานวิจัยหลายชิ้น¹⁵⁻¹⁶ พบว่าช่วงเวลาในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นนี้เป็นช่วงเวลาที่บุคคลสามารถที่จะเลิกพฤติกรรมที่ละเมิดกฎหมายหรือมีพฤติกรรมเหล่านั้นรุนแรงขึ้นจนเข้าสู่การเป็นอาชญากรและกลายเป็นปัญหาของสังคมได้ แม้ว่าช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้นจะเป็นช่วงเวลาที่สำคัญ แต่ก็ยังมีช่องว่างในการศึกษาวิจัยอยู่มาก ดังนั้นการศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิตในวัยเด็ก วัยรุ่น

และวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมต่อต้านสังคม พฤติกรรมเอื้อสังคม อันจะช่วยให้เกิดความเข้าใจพฤติกรรม เหล่านี้ในบุคคลกลุ่มวัยผู้ใหญ่ตอนต้นในชุมชนมากขึ้น สามารถ นำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในเชิงคลินิก และนิติจิตวิทยา เพื่อเป็น แนวทางในการสร้างนโยบายที่มีประสิทธิภาพต่อไป

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย SOCIALDEVIANCE1820 ซึ่งเป็นโครงการวิจัยนานาชาติ โดยวัตถุประสงค์ของการศึกษาในการวิจัยในส่วนของประเทศไทย ครั้งนี้มุ่งเน้นเพื่อ 1) ศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์ประสพการณ์ ทางลบในวัยเด็ก (Adverse Childhood Experiences) ในกลุ่ม คนไทย 2) ทดสอบการเป็นปัจจัยเสี่ยงของประสพการณ์ทางลบ ในวัยเด็ก (childhood adverse experiences) ต่อทัศนคติต่อต้าน สังคม (antisocial attitudes) ปัญหาการปรับตัวทางจิตสังคม (psychosocial adjustment problems) และการยับยั้งการเกิด พฤติกรรมเอื้อสังคม (prosocial attitudes)

วิธีการศึกษา

งานวิจัยนี้ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรม การวิจัยในคน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หนังสือรับรองเลขที่ 116/2561 โดยการคัดเลือกอาสาสมัครเป็นการเลือกตัวอย่าง แบบตามสะดวก (convenience sampling) ในประชากรไทยที่มี อายุช่วง 18 - 20 ปี ในสถานศึกษาและชุมชน ที่อ่านหนังสือออก ทั้งที่อยู่ในระบบการศึกษาและนอกระบบการศึกษา และสมัครใจ เข้าร่วมการวิจัย เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของโครงการวิจัย SOCIALDEVIANCE1820 ซึ่งระบุจำนวนกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำไว้ที่ 400 คน โดยมีอัตราส่วนความแตกต่างระหว่างจำนวนกลุ่ม ตัวอย่างเพศชาย และเพศหญิงไม่เกิน 35%/65% และกลุ่มตัวอย่าง จะต้องเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่ นักเรียน นักศึกษา อย่างน้อย 10% เพื่อป้องกันความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นในกระบวนการวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างนี้มีจำนวน 440 คน โดยเป็น เพศชาย 154 คน และเพศหญิง 286 คน ซึ่งในกลุ่มตัวอย่างนี้ จำนวน 44 คน จะต้องเป็นบุคคลที่ไม่ได้อยู่ในสถาบันการศึกษา ในการเก็บข้อมูลใช้แบบสอบถามทั้งหมด 5 ฉบับ และแบบสอบถาม เกี่ยวกับภูมิหลัง (Demographic Backgrounds) ของอาสาสมัคร โดยนอกเหนือจากแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับประสพการณ์ ทางลบในวัยเด็ก (Adverse Childhood Experiences) แบบสอบถามแต่ละชุดจะมีจำนวนข้อคำถามอยู่ระหว่าง 12 - 19 ข้อ จะใช้ระยะเวลาในการตอบแบบสอบถามทั้งหมดประมาณ

15 - 20 นาที สำหรับอาสาสมัครที่อ่านหนังสือช้าจะใช้เวลา ไม่เกิน 30 นาที โดยรายละเอียดของชุดแบบสอบถามที่ใช้ในงาน วิจัยมีดังนี้

1) Authorization for the participant to be contacted - ใบให้ความยินยอม ให้ผู้วิจัยติดต่อเพื่อการวิจัยในระยะที่สอง และสาม

2) แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานการณ์ทางครอบครัวและ สังคม² - แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อประเมิน ลักษณะพื้นฐานทางสังคมประชากร (sociodemographic) ในปัจจุบันของอาสาสมัคร ตัวอย่างข้อคำถาม เช่น การสอบถาม เกี่ยวกับสถานสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และโครงสร้างของ ครอบครัว

เครื่องมือที่ใช้วัดตัวแปรทางจิตวิทยา

1) Adverse Experiences in Childhood Questionnaire¹⁷ - แบบสอบถามเกี่ยวกับประสพการณ์ทางลบในวัยเด็ก ประกอบด้วย ข้อคำถามทั้งหมด 53 ข้อ มีค่า Cronbach's Alpha = .81 มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินว่าอาสาสมัครเคยมีประสพการณ์ ทางลบในวัยเด็ก เช่น การถูกทารุณ หรือทอดทิ้งมากน้อยเพียงใด

2) Deviant behavior variety scale¹⁸ - เป็นแบบสอบถาม ที่ใช้ประเมินพฤติกรรมละเมิดกฎหรือบรรทัดฐานทางสังคมที่ เกิดขึ้นในช่วงหนึ่งปีที่ผ่านมา จำนวน 19 ข้อ มีค่า Cronbach's Alpha = .84

3) Youth Psychopathic Traits Inventory-Short Version¹⁹ - แบบประเมินบุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคมในเยาวชน แบบสั้น จำนวน 18 ข้อ มีค่า Cronbach's Alpha = .80 ใช้ประเมิน ลักษณะบุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคม (psychopathic traits) ในวัยรุ่น และผู้ใหญ่ตอนต้น (อายุไม่เกิน 20 ปี)

4) Depression Anxiety and Stress Scale-21²⁰ - เป็น แบบวัดแบบย่อของ DASS มีข้อคำถามทั้งหมด 21 ข้อ มีค่า Cronbach's Alpha = .92 ใช้ประเมินระดับความวิตกกังวล ความเศร้า และความเครียด เป็นตัวสะท้อนถึงปัญหาการปรับตัว ทางจิตสังคม

5) Altruistic Attitudes Scale²¹ - ใช้ประเมินทัศนคติ ในการช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน (Altruistic attitudes) หรือพฤติกรรมเอื้อสังคม แบบสอบถามประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 12 ข้อ มีค่า Cronbach's Alpha = .68

ในการดำเนินการวิจัยจะทำการประกาศหาอาสาสมัคร

จาก 1) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ขอความร่วมมือจากคณะต่างๆ ตีตประกาศประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการวิจัยบนบอร์ตของคณะ และขอความร่วมมือคณาจารย์ช่วยประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการวิจัยในชั้นเรียน 2) สถาบันการศึกษาต่างๆ โดยขอความอนุเคราะห์ช่วยประชาสัมพันธ์ผ่านการตีตประกาศ และประกาศแก่นักศึกษาเกี่ยวกับโครงการวิจัยในชั้นเรียน 3) ช่องทางสื่อออนไลน์ต่างๆ เช่น เว็บไซต์ของคณะ และ Facebook ของภาควิชา เป็นต้น เพื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการวิจัย อาสาสมัครที่สนใจสามารถติดต่อขอเข้าร่วมวิจัยตามอีเมลโครงการ ผู้วิจัยจะติดต่ออาสาสมัครที่แสดงความสนใจเข้าร่วมการวิจัย เพื่อให้ข้อมูลชี้แจงเกี่ยวกับโครงการ โดยส่งเอกสารชี้แจงให้อาสาสมัครศึกษา ก่อนเมื่ออาสาสมัครเข้าใจ และตัดสินใจเข้าร่วมการทดลอง ผู้วิจัยจะทำการนัดหมายอาสาสมัครเพื่อทำการเก็บข้อมูลต่อไป

ผลการศึกษา

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจภายใต้โครงการวิจัย SOCIALDEVIANCE1820 ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 440 คน โดยเป็นเพศชาย 154 คน และเพศหญิง 286 คน ซึ่งในกลุ่มตัวอย่างนี้จะต้องเป็นบุคคลที่ไม่ได้อยู่ในสถาบันการศึกษา จำนวน 44 คน ซึ่งภายหลังจากการสำรวจ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 420 คน แบ่งเป็นเพศชาย 113 คน และเพศหญิง 307 คน โดยผลการวิจัยจะแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา: ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง ร้อยละ 73.1 และเพศชาย ร้อยละ 26.9 ประกอบด้วยผู้ที่อายุ 19 ปี ร้อยละ 40.7 และผู้ที่อายุ 18 ปี ร้อยละ 19.8 โดยร้อยละ 93.3 กำลังศึกษาอยู่และส่วนใหญ่ยังต้องพึ่งพิงผู้อื่นในด้านการเงิน (ร้อยละ 86.4) ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่กับผู้ปกครอง (ร้อยละ 67.1) และยังไม่มีบุตร (ร้อยละ 99.3) ซึ่งจากข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวพบว่า ร้อยละ 28.6 มีสมาชิกจำนวน 4 คน ที่อาศัยในบ้านหลังเดียวกัน โดยที่บิดาและมารดามีการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 29.2 และร้อยละ 34.2 ตามลำดับ) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาจำนวน 12 ปี (ร้อยละ 56.0) และไม่เคยสอบตกมาก่อน (ร้อยละ 43.1) โดยมีบิดาและมารดาให้การดูแลด้านการศึกษาร่วมกันถึงร้อยละ 72.4 สำหรับข้อมูลทั่วไปพบว่า ร้อยละ 86.9 เป็นผู้นับถือศาสนา และร้อยละ 74.3 ปฏิบัติตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ ส่วนใหญ่มีงานอดิเรก

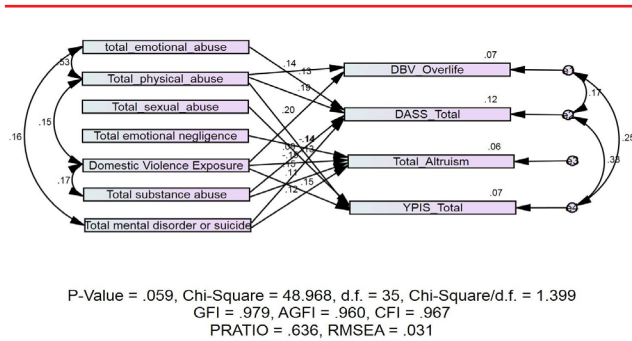
สม่ำเสมอ (ร้อยละ 80.0) แต่มีเพียงร้อยละ 26.2 ที่เล่นกีฬาเป็นประจำ โดยเกือบทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาสุขภาพจิตรุนแรง (ร้อยละ 96.2) ไม่เคยเป็นทหาร (ร้อยละ 99.3) ไม่เคยอยู่ในสถานพินิจ (ร้อยละ 97.9) ไม่มีประวัติการติดคุกหรือถูกจับ (ร้อยละ 98.6) ไม่มีเพื่อนที่เคยติดคุกหรือติดคุกในเวลานี้ (ร้อยละ 94.8) ไม่เคยมีปัญหาเกี่ยวกับตำรวจ (ร้อยละ 93.3) รวมถึงไม่เคยใช้สารเสพติดผิดกฎหมาย (ร้อยละ 94.5) ทั้งนี้ร้อยละ 40.5 เคยเมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเมาเพียงปีละครั้งเท่านั้น (ร้อยละ 25.2)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทางลบในวัยเด็ก พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทางลบในด้านการเติบโตในครอบครัวที่มีสมาชิกติดสารเสพติด (ร้อยละ 28.1) รองลงมาเป็นเติบโตในครอบครัวที่มีการหย่าร้างหรือแยกทางกัน (ร้อยละ 20.5) โดยที่ร้อยละ 59.76 ของกลุ่มตัวอย่างเคยมีประสบการณ์ทางลบในวัยเด็กอย่างน้อยหนึ่งครั้ง และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมละเมิดบรรทัดฐานของสังคมอยู่ในช่วง 1 - 5 ครั้ง (ร้อยละ 78.8) เมื่อแบ่งผลจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านออกเป็น 5 ระดับ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยบุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคม (ค่าเฉลี่ย 2.04) และปัญหาการปรับตัวทางจิตสังคม (ค่าเฉลี่ย 1.00) ในระดับค่อนข้างต่ำ ขณะที่ทัศนคติในการช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน (ค่าเฉลี่ย 2.62) อยู่ในระดับค่อนข้างสูง

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ด้วยแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างตามที่แสดงในรูปที่ 1 พบว่าค่าไคสแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าไคสแควร์/ดีกรีอิสระต่ำกว่า 3 ($\chi^2 = 48.968$, $df = 35$, χ^2/df เท่ากับ 1.399) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องมากกว่า .09 (GFI = .979) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบมากกว่า .94 (CFI = .967) ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือน้อยกว่า .10 (RMR = 0.023) ค่าความคลาดเคลื่อนในการประเมินค่าพารามิเตอร์น้อยกว่า .07 (RMSEA = .031) ทั้งนี้จากการตรวจสอบค่าดังกล่าวพบว่า จัดอยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้³⁴⁻³⁵ แสดงว่าโมเดลและข้อมูลมีความสอดคล้องกัน

จากรูปที่ 1 จะเห็นได้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมละเมิดบรรทัดฐานของสังคม (DBV_Overlife) คือการถูกทารุณกรรมทางร่างกาย ($\beta = .139$) และการเห็นความรุนแรงในครอบครัว ($\beta = .204$)

รูปที่ 1 การวิเคราะห์ด้วยแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้าง

สำหรับบุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคมในเยาวชน (YPIS_Total) พบว่าการเห็นความรุนแรงในครอบครัว ($\beta = .149$) การถูกทารุณกรรมทางร่างกาย ($\beta = .142$) และการถูกทารุณกรรมทางเพศ ($\beta = .133$) เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ

ในส่วนของการช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน (Total_Altruism) พบว่าการถูกละเลยด้านอารมณ์ ($\beta = -.144$) และการเห็นความรุนแรงในครอบครัว ($\beta = -.149$) มีอิทธิพลทางลบอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่การเติบโตในครอบครัวที่มีสมาชิกติดสารเสพติด ($\beta = .114$) และการเติบโตในครอบครัวที่มีสมาชิกมีโรคทางจิตเวชหรือฆ่าตัวตาย ($\beta = .118$) มีอิทธิพลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ

สำหรับปัญหาการปรับตัวทางจิตสังคม (DASS_Total) พบว่าการถูกทารุณกรรมทางอารมณ์ ($\beta = .135$) การถูกทารุณกรรมทางร่างกาย ($\beta = .195$) การเติบโตในครอบครัวที่มีสมาชิกติดสารเสพติด ($\beta = .086$) และการเติบโตในครอบครัวที่มีสมาชิกมีโรคทางจิตเวชหรือฆ่าตัวตาย ($\beta = .147$) มีอิทธิพลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ

วิจารณ์

1. อุบัติการณ์การเกิดประสบการณ์ทางลบในวัยเด็ก

อุบัติการณ์การเกิดประสบการณ์ทางลบในวัยเด็กของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนของไทยมีความใกล้เคียงกับรายงานตัวเลขอุบัติการณ์ของประเทศอื่นๆ ลักษณะรูปแบบของประสบการณ์ทางลบในวัยเด็กที่แตกต่างอย่างเห็นได้ชัดชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบข้อมูลอุบัติการณ์ของไทยกับประเทศอื่นๆ คือ ประสบการณ์ทางลบที่เกี่ยวกับการถูกละเลยทางร่างกาย มีระดับต่ำกว่ากลุ่มประเทศอื่นๆ โดยในไทยรายงานอยู่ที่ร้อยละ 1.7 มอลโดวา ร้อยละ 8.2 รัสเซีย ร้อยละ 53.3 อิรัก ร้อยละ 19.8 ในขณะที่การเติบโตในครอบครัวที่มีสมาชิกติดสารเสพติดกลับมี

อุบัติการณ์ที่ค่อนข้างสูงกว่าประเทศอื่นๆ คือ ไทย ร้อยละ 28.1 อเมริกา ร้อยละ 25.6 สเปนและมอลโดวาอยู่ที่ร้อยละ 18.4 และ 18.9 ตามลำดับ ในขณะที่รัสเซียและอิรักมีรายงานอยู่ในระดับที่ต่ำเพียง ร้อยละ 2.4 และ 3.24 เท่านั้น²²⁻²⁵

ความแตกต่างของตัวเลขอุบัติการณ์นี้ น่าจะสะท้อนถึงปัจจัยของวัฒนธรรมและสังคมที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงดูอบรมเด็กของแต่ละประเทศที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งในประเทศไทยเด็กส่วนใหญ่ได้รับการดูแลและตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย แต่ในเรื่องของความต้องการทางอารมณ์และจิตใจมีแนวโน้มที่จะขาดการดูแล เอาใจใส่ และถูกละเลยสูงกว่า ซึ่งหากพิจารณาถึงรูปแบบการเลี้ยงดูของพ่อแม่คนไทยที่มักไม่แสดงออกถึงความอบอุ่นทางอารมณ์อย่างเปิดเผย บทบาทของพ่อแม่ที่มีลักษณะเป็นผู้นำ ทำให้เด็กไม่ได้รับรู้ถึงความรัก กำลังใจ หรือความรู้สึกอบอุ่นผูกพันทางอารมณ์ เมื่อเด็กรู้สึกผิดหวังพ่อแม่ก็ไม่ได้ให้คำปลอบใจหรือแสดงออกถึงความเข้าใจในอารมณ์ของเด็ก

นอกจากนี้อุบัติการณ์ประสบการณ์ทางลบที่รายงานเกี่ยวกับการเติบโตในครอบครัวที่มีสมาชิกติดสารเสพติดในอัตราที่สูงเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ เป็นประเด็นที่ควรต้องให้ความสำคัญและเกิดความตื่นตัว ประเด็นเรื่องของการติดสารเสพติดที่ประเมินในงานวิจัยนี้ เป็นการประเมินที่รวมถึงการติดแอลกอฮอล์ ดังนั้นเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับรายงานการศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มการใช้สารเสพติดของ UNODC ประจำปี 2019 ที่พบว่าแนวโน้มของการใช้สารเสพติดในกลุ่มคนไทย โดยเฉพาะ Crystalline methamphetamine Ecstasy เคตามีน กัญชา เฮโรอีน และกระท่อม มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ในช่วงปี 2017 และจากรายงานของ WHO²⁵ ประเทศไทยมีจำนวนของผู้ติดยาเสพติดที่จัดอยู่ในกลุ่มติดยาหนักถึงร้อยละ 47.4 ซึ่งน่าจะสะท้อนให้เห็นถึงความสอดคล้องกับอุบัติการณ์การพบสมาชิกในครอบครัวที่ติดสารเสพติดค่อนข้างสูง

2. การเป็นปัจจัยเสี่ยงของประสบการณ์ทางลบในวัยเด็ก

จากการทดสอบการเป็นปัจจัยเสี่ยงของประสบการณ์ทางลบในวัยเด็ก พบว่าผลการวิจัยบางส่วนสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมา และบางส่วนมีความแตกต่างอย่างน่าสนใจ ในส่วนของผลการวิจัยที่สอดคล้องพบว่า การมีประสบการณ์ทางลบในวัยเด็กโดยรวมเป็นตัวทำนายสำหรับการเกิดพฤติกรรมละเมิดบรรทัดฐานของสังคม บุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคม ปัญหาการปรับตัวทางจิตสังคม แต่ไม่ได้เป็นตัวทำนายสำหรับการยับยั้งการเกิด

พฤติกรรมเอื้อสังคม ซึ่งประเด็นเหล่านี้ยืนยันผลการวิจัยที่ผ่านมาในอดีต^{22,27-29} ประสพการณ์ทางลบที่เกิดขึ้นในวัยเด็กนั้น เป็นจุดเปลี่ยนในชีวิตที่เป็นความเสี่ยงให้บุคคลสามารถกระทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้ แต่ไม่ได้หมายความว่าจะทำให้การเกิดพฤติกรรมที่จะเอื้อประโยชน์ต่อผู้อื่นนั้นต้องหมดไป²¹ ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่ประสพการณ์ทางลบในวัยเด็กในภาพรวมจะไม่ใช่ว่ายับยั้งการเกิดพฤติกรรมเอื้อสังคม

นอกจากนี้กระบวนการของการเกิดปัญหานั้นจะมีความเกี่ยวข้องกับรูปแบบประสพการณ์ทางลบที่บุคคลเผชิญในวัยเด็ก เมื่อพิจารณาไปถึงประเภทของประสพการณ์ทางลบในวัยเด็กพบว่า การถูกทารุณกรรมทางร่างกาย และการเห็นความรุนแรงในครอบครัว เป็นตัวทำนายที่สำคัญสำหรับพฤติกรรมละเมิดบรรทัดฐานของสังคม ในขณะที่การเห็นความรุนแรงในครอบครัว และการถูกละเลยด้านอารมณ์ เป็นส่วนของประสพการณ์ที่เป็นตัวยับยั้งพฤติกรรมเอื้อสังคม ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้า^{22,27,30} ที่พบว่าเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางร่างกายมักจะมีปัญหาพฤติกรรม (externalizing problems) มากกว่าเด็กที่ถูกทอดทิ้งละเลยไม่ใส่ใจ ซึ่งการเกิดพฤติกรรมละเมิดบรรทัดฐานของสังคม พฤติกรรมรุนแรง ต่อต้านกฎระเบียบ อาจเกิดมาจากกระบวนการเรียนรู้โดยการเลียนแบบพฤติกรรม หรือการได้รับการเสริมแรงจากการทำตามพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม³¹ ในขณะที่เด็กที่ถูกทอดทิ้งละเลยหรือเห็นความรุนแรงในครอบครัวบ่อยๆ จะไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมที่มั่นคงกับบุคคลในครอบครัวได้ ซึ่งการขาดความสัมพันธ์หรือความผูกพันตรงนี้จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทางสังคม และการพัฒนามุมมองที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์ความเป็นตัวตนของเด็ก เนื่องจากเด็กไม่ได้รับความสนใจ ความห่วงใย หรืออยู่ในสภาพแวดล้อมที่รุนแรงยุ่งเหยิง กระบวนการพัฒนา self-construct ของเด็กถูกรบกวน³² ปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาอัตลักษณ์ความเป็นตัวตนของเด็ก อาจส่งผลต่อการรับรู้บุคคลอื่น ดังนั้นเด็กที่เติบโตขึ้นมาท่ามกลางประสพการณ์ของการถูกละเลยทอดทิ้ง หรืออยู่ท่ามกลางความรุนแรงในครอบครัว อาจมีแนวโน้มที่จะแยกตัวไม่สนใจบุคคลอื่น และจำกัดพฤติกรรมเอื้อสังคมของตนเอง

ในส่วนของประสพการณ์ทางลบด้านการถูกทารุณกรรมทางอารมณ์เป็นประสพการณ์ทางลบเพียงด้านเดียวที่เป็นตัวทำนายเกี่ยวกับปัญหาการปรับตัวทางจิตสังคมในภาพรวม ความเครียด ความวิตกกังวล และความเศร้า ในขณะที่การถูกทารุณกรรมทางเพศเป็นตัวทำนายการเกิดบุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมา³³⁻³⁴ อย่างไรก็ตามสิ่งที่น่าสนใจ

ในงานวิจัยนี้พบว่า การหย่าร้างหรือแยกทางของครอบครัว เป็นตัวยับยั้งการเกิดบุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคมและปัญหาทางจิตสังคม การเติบโตในครอบครัวที่มีสมาชิกติดสารเสพติด เป็นตัวยับยั้งการเกิดบุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคม เป็นตัวทำนายการเกิดพฤติกรรมเอื้อสังคม และการเติบโตในครอบครัวที่มีสมาชิกมีโรคทางจิตเวชหรือฆ่าตัวตาย เป็นตัวทำนายการเกิดพฤติกรรมเอื้อสังคม ผลงานวิจัยเหล่านี้ น่าจะสะท้อนถึงตัวแปรทางจิตสังคมอื่นๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อทิศทางความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น มีความเป็นไปได้ว่าการหย่าร้างและการแยกทางของผู้ปกครองเป็นความเครียดที่เกิดขึ้น แต่ความเครียดในลักษณะนี้หากเป็นความเครียดที่รุนแรง (tolerable stress) มีผลกระทบต่อสมองและร่างกายในทางลบ แต่มีระยะเวลาให้ร่างกายฟื้นตัวและไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ผลกระทบทางลบก็จะไม่ได้มีมากเท่ากับความเครียดที่มีลักษณะเกิดขึ้นซ้ำๆ ตลอดเวลา (toxic stress) นอกจากนี้การจัดการกับการหย่าร้าง หรือแยกทางของบิดามารดา ก็อาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น การจัดการกับความขัดแย้งหากเป็นไปได้ด้วยความเหมาะสมก็อาจช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ เข้าใจ และเติบโตจากประสพการณ์นั้น เช่นเดียวกับการที่มีสมาชิกในครอบครัวติดยาเสพติด หรือการมีสมาชิกมีโรคทางจิตเวชหรือฆ่าตัวตาย ซึ่งเป็นทั้งความเครียดและโอกาสที่จะทำให้เด็กได้เรียนรู้ที่จะเกิดความเห็นอกเห็นใจ (empathy) เข้าใจความแตกต่าง และเรียนรู้การแสดงออกถึงการเป็นผู้ดูแล การแสดงพฤติกรรมเอื้อสังคม อย่างไรก็ตามการที่จะเกิดผลลัพธ์ทางบวกได้ควรจะต้องพิจารณาถึงปัจจัยทางจิตสังคมอื่นๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องในกระบวนการเหล่านี้

3. ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยที่เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ดังนั้นการจดจำข้อมูลในวัยเด็กอาจมีข้อจำกัดอยู่บ้างในเรื่องของความถูกต้องแม่นยำ นอกจากนี้งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับประสพการณ์ทางลบในวัยเด็กที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมละเมิดบรรทัดฐานทางสังคม บุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคม ปัญหาการปรับตัวทางจิตสังคม และพฤติกรรมเอื้อสังคม โดยที่ยังไม่ได้ลงไปวิเคราะห์เอื้อดของผลสะสม (cumulative effect) ของประสพการณ์ทางลบในวัยเด็กและปัจจัยทางจิตสังคมอื่นๆ ที่อาจส่งผลให้ความสัมพันธ์และอิทธิพลที่เกิดขึ้นในโมเดลมีความแตกต่างออกไป อีกทั้งในงานวิจัยนี้ไม่ได้ควบคุมปัจจัยเสี่ยงอื่น โดยเฉพาะปัจจัยทางชีวภาพ

สรุป

ส่วนข้อมูลทั่วไป

ในภาพรวมครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างรายงานว่า เคยมีประสบการณ์ทางลบในวัยเด็กอย่างน้อยหนึ่งครั้ง (ร้อยละ 59.57) โดยประสบการณ์ทางลบส่วนใหญ่จะเป็นด้านการเติบโตในครอบครัวที่มีสมาชิกติดสารเสพติด (ร้อยละ 28.1) รองลงมาเป็นการเติบโตในครอบครัวที่มีการหย่าร้างหรือแยกทางกัน (ร้อยละ 20.5) และมีพฤติกรรมละเมิดบรรทัดฐานของสังคมอยู่ในช่วง 1 - 5 ครั้ง (ร้อยละ 78.8) กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยบุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคมและปัญหาการปรับตัวทางจิตสังคมในระดับค่อนข้างต่ำ ขณะที่ทัศนคติในการช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทนอยู่ในระดับค่อนข้างสูง

ส่วนการวิเคราะห์ด้วยการใช้แบบจำลองสมการเชิงโครงสร้าง

พฤติกรรมละเมิดบรรทัดฐานของสังคมได้รับอิทธิพลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญจากการเห็นความรุนแรงในครอบครัวและการถูกละเมิดทางร่างกาย

ในส่วนของบุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคมในเยาวชน พบว่าการหย่าร้างหรือแยกทางของครอบครัว และการเติบโตในครอบครัวที่มีสมาชิกติดสารเสพติด มีอิทธิพลทางลบอย่างมีนัยสำคัญต่อบุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคมในเยาวชน

ในด้านทัศนคติในการช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน พบว่าการถูกละเลยด้านอารมณ์ และการเห็นความรุนแรงในครอบครัวมีอิทธิพลทางลบอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่การเติบโตในครอบครัวที่มีสมาชิกติดสารเสพติดและการเติบโตในครอบครัวที่มีสมาชิกมีโรคทางจิตเวชหรือฆ่าตัวตายมีอิทธิพลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ

ส่วนปัญหาการปรับตัวทางจิตสังคม พบว่าการถูกละเมิดทางอารมณ์มีอิทธิพลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่การหย่าร้างหรือแยกทางของครอบครัวมีอิทธิพลทางลบอย่างมีนัยสำคัญ

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้จะเสร็จสมบูรณ์ไม่ได้เลยหากไม่ได้รับทุนวิจัยจากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อาสาสมัครที่ช่วยให้ข้อมูล ผู้ช่วยวิจัย ผู้ช่วยวิเคราะห์ผลด้านสถิติ รวมถึงอาจารย์ที่ช่วยตรวจความถูกต้องของภาษา และโครงการวิจัย SOCIALDEVIANCE1820 จากประเทศโปรตุเกส ที่เปิดโอกาสให้หลายประเทศได้เข้าร่วมในการเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ผลกระทบของประสบการณ์ทางลบในวัยเด็ก ซึ่งความเข้าใจอันนี้จะช่วยให้เราตระหนักถึงความสำคัญของการเลี้ยงดูเด็กให้เติบโตภายใต้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อไป

ผลประโยชน์ขัดกัน (conflict of interest)

ผู้วิจัยขอรับรองว่าไม่มีผลประโยชน์ขัดกันในงานวิจัยฉบับนี้

การมีส่วนร่วมของผู้นิพนธ์ (authors' contributions)

บุรชัย อัครวิบูลย์ มีส่วนร่วมในการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และเขียนบทความ; จารุวรรณ สกุลคู มีส่วนร่วมในการติดต่อกับผู้วิจัยหลักของโครงการ SOCIALDEVIANCE1820 เพื่อนำเครื่องมือมาพัฒนาเป็นฉบับภาษาไทย และออกแบบการวิจัยตามหลักของการวิจัยข้ามวัฒนธรรม และวิเคราะห์ข้อมูล

เอกสารอ้างอิง

1. Baglivio MT, Epps N, Swartz K, Huq MS, Sheer A, Hardt NS. The prevalence of adverse childhood experiences (ACE) in the lives of juvenile offenders. J Juv Justice 2014;3(2).
2. Basto-Pereira M, Miranda A, Ribeiro S, Maia A. The psychometric properties of a questionnaire for measuring delinquency and crime (D-CRIM). In: Sánchez M, Sánchez T, editors. Avances en Psicología Clínica. Granada: Asociación Española de Psicología Conductual; 2015:856-67.
3. Fox BH, Perez N, Cass E, Baglivio MT, Epps N. Trauma changes everything: Examining the relationship between adverse childhood experiences and serious, violent and chronic juvenile offenders. Child Abuse Negl 2015;46:163-73.
4. Cicchetti D, Toth SL. Child maltreatment. Annu Rev Clin Psychol 2005;1:409-38.
5. Pinto RJ, Maia AC. A comparison study between official records and self-reports of childhood adversity. Child Abuse Rev 2013;22(5):354-66.
6. Lee V, Hoaken PN. Cognition, emotion, and neurobiological development: Mediating the relation between maltreatment and aggression. Child Maltreat 2007;12(3):281-98.
7. Collins OF, Fanti KA, Salekin RT, Andershed H. Psychopathic personality in the general population: Differences and similarities across gender. J Pers Disord 2017;31(1):49-74.
8. Christian E, Sellbom M, Wilkinson RB. Clarifying the associations between individual differences in general attachment styles and psychopathy. Pers Disord: Theory Res Treat 2017;8(4):329.
9. Pasalich DS, Dadds MR, Hawes DJ, Brennan J. Attachment and callous-unemotional traits in children with early-onset conduct problems. J Child Psychol Psychiatry 2012;53(8):838-45.
10. Navalta CP, McGee L, Underwood J. Adverse childhood experiences, brain development, and mental health: A call for

- neurocounseling. *J Ment Health Couns* 2018;40(3):266-78.
11. Giedd, Jay N. The amazing teen brain. *Sci Am* 2015;312(6):32-7.
 12. Sheridan MA, McLaughlin KA. Dimensions of early experience and neural development: deprivation and threat. *Trends Cogn Sci* 2014;18(11):580-5.
 13. Enzmann D, Marshall IH, Killias M, Junger-Tas J, Steketee M, Gruszczynska B. Self-reported youth delinquency in Europe and beyond: First results of the Second International Self-Report Delinquency Study in the context of police and victimization data. *Eur J of Criminol* 2010;7(2):159-83.
 14. Stolzenberg L, D'Alessio SJ. Co-offending and the age-crime curve. *J Res Crime Delinq* 2008;45(1):65-86.
 15. Moffitt TE. A review of research on the taxonomy of life-course persistent versus adolescence-limited antisocial behavior. *Taking stock* 2017:277-311.
 16. Farrington DP, Loeber R, Howell JC. Young adult offenders: The need for more effective legislative options and justice processing. *Criminal Public Policy* 2012;11(4):729-50.
 17. Felitti VJ, Anda RF, Nordenberg D, Williamson DF, Spitz AM, Edwards V, Marks JS. Relationship of childhood abuse and household dysfunction to many of the leading causes of death in adults: The Adverse Childhood Experiences (ACE) Study. *Am J Prev Med* 1998;14(4):245-58.
 18. Sanches C, Gouveia-Pereira M, Marôco J, Gomes H, Roncon F. Deviant behavior variety scale: development and validation with a sample of Portuguese adolescents. *Psicol-Reflex Crit* 2016;29:31.
 19. Lovibond SH, Lovibond PF. Manual for the depression anxiety stress scales. 2nd ed. Sydney: Psychology Foundation of Australia; 1995.
 20. Loureiro A, Lima ML. Escala de atitudes altruístas: Estudo de validação e fiabilidade. *Lab. Psicol.* 2009;7(1):73-83.
 21. Gomis Pomares A, Villanueva Badenes ML. The effect of adverse childhood experiences on deviant and altruistic behavior during emerging adulthood. *Psicothema* 2020.
 22. Leşco G, Baban A, Sethi D, Boderscova L, Chihai J, Luchian A. Adverse childhood experiences and health-risk behaviours in university students from the Republic of Moldova. *World Health Organization. Regional Office for Europe*; 2018.
 23. World Health Organization. Survey on the prevalence of adverse childhood experiences among young people in the Russian Federation: report. Copenhagen: WHO regional publications. 2014.
 24. Al Shawi AF, Sarhan YT, Altaha MA. Adverse childhood experiences and their relationship to gender and depression among young adults in Iraq: a cross-sectional study. *BMC Public Health* 2019;19(1):1-7.
 25. Addictive Behaviors. Global status report on alcohol and health 2018 [Internet]. Who.int. World Health Organization; 2018 [cited 2019 Nov 11]. Available from: <https://www.who.int/publications/i/item/9789241565639>
 26. Basto-Pereira M, Miranda A, Ribeiro S, Maia Â. Growing up with adversity: From juvenile justice involvement to criminal persistence and psychosocial problems in young adulthood. *Child Abuse Negl* 2016;62:63-75.
 27. Cernkovich SA, Lanctôt N, Giordano PC. Predicting adolescent and adult antisocial behavior among adjudicated delinquent females. *Crime Delinquency* 2008;54(1):3-33.
 28. Douglas-Siegel JA, Ryan JP. The effect of recovery coaches for substance-involved mothers in child welfare: Impact on juvenile delinquency. *J Subst Abuse Treat* 2013;45(4):381-7.
 29. Braga T, Cunha O, Maia Â. The enduring effect of maltreatment on antisocial behavior: A meta-analysis of longitudinal studies. *Aggress Violent Behav* 2018;40:91-100.
 30. Akers R. Social learning and social structure: A general theory of crime and deviance. Routledge; 2017.
 31. Toth SL, Cicchetti D, Macfie J, Emde RN. Representations of self and other in the narratives of neglected, physically abused, and sexually abused preschoolers. *Dev Psychopathol* 1997;9(4):781-96.
 32. Fergusson DM, Boden JM, Horwood LJ. Exposure to childhood sexual and physical abuse and adjustment in early adulthood. *Child Abuse Negl* 2008;32(6):607-19.
 33. DeLisi M, Drury AJ, Elbert MJ. The etiology of antisocial personality disorder: The differential roles of adverse childhood experiences and childhood psychopathology. *Compr Psychiatry* 2019;92:1-6.
 34. Kline RB. Structural equation modeling. New York: Guilford. 1998.
 35. Hu LT, Bentler PM. Cutoff criteria for fit indexes in covariance structure analysis: Conventional criteria versus new alternatives. *Struct Equ Modeling* 1999;6(1):1-55.